

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra ACh! ney: min Broder/ ney: hvorledis vi det mage

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 173.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465564176/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

74.

Den Hæderlige/ Præsværdige/
 Velforsøgte och nu Salige Unge Mand
 CHRJTJAN MORTENSØN THVNE/
 Paa hans Begravelses Dag/ som var
 Den 28. Feb: 1672. til en Berømmelig
 Eftermæle.
 Kiøbenhavn/ Trykket hos Jørgen Lamprecht.

- Ach! ney: min Broder/ ney: hvorledis vi det mage/
 Den mindste deel blant os til graa haars Aar och Dage
 Sit Lefnetz grendse-maal ey dog forlænge kand/
 4 Ney: Døden vorder før de fleestes ofvermand.
 Mand ved et Fructe-Træ med billighed och rette
 Vor svage stand och art i lignelse kand sætte:
 Det staaer om Vaarens Tjd vel prydefuldt och bold/
 8 Och saa som ofvertact med Blomster mangefold:
 Den mindste deel af dem mand seer dog ved at blifve.
 Den heede Solens brand kand nogle resten gifve:
 En deel afskjæres kand af A'dderkop och Orm:
 12 En deel forderlives af utidig Regn och Storm.
 Det somme lykkes kand/ at fange saft och grøde:
 Men før mand seer sig om/ er deris vext alt øde.
 De færste fremgang faae. Ja stundom een af ti
 16 Til Høstens rette Tid sig næppelig kand frje.
 Saaledis gaaer det os naar vi ret ofverregne.
 Saa mangen farlig knæg os møder allevegne/
 At det er meget sært/ om een blant os opnaaer
 20 Det store trappe-maal half-fierdsindstifve Aar.
 Ja: Ja: Hvo denne Tjds Forvorpenhed befinder/
 Maae være vel tilfreds/ at Lachesis udspinder
 For hannem ikke nær saa lang en lefnetz Traad:
 24 Hand følger heller før/ om det er Himlens raad.
 Af denne voris Ven/ som bæres nu til Grafve/
 Jeg paa min Tale kand et klart Exempel hafve.
 Et deyligt Blomster hand vel var at ligne ved/

- 18 Och var i vente Fruct af hannem mange led.
 Sin Ungdoms grønne Tjd med største lyst hand satte
 Paa sindighed och Kunst/ och sig ey loed afmatte/
 Før hand i fremmed Egn om alt det fik Forstand/
 32 Hvor med hand kunde tjent sit Folck och Fødeland.
 Ey som en Mammons træl hand brugte Lykkens gafver:
 Men til alt det/ som art och smag af Dyden hafver:
 Var Dannis/ ærekjær/ och af bestandigt Moed:
 36 Ja (kortelig) hand var af Hjertet eye goed.
 Men den u-milde Død fortræed hans Lof och Lykke/
 Var derfor och saa snar/ med hannem hen at rykke:
 Men dog af hannem ey til Grafven andet toeg/
 40 End det/ som var af Joerd/ och skulde fældes dog.
 Den anden Ædle rest/ som her var saa som bunden/
 Det er hans reene Sjæl/ den bleef fuldkommen funden/
 Och derfor bleef udaf sin Gud och Frelsermand
 44 Optagen/ och indsat i Lifsens skønne Land.
 Der Lefver den/ och har med ævighedsens Dage
 Sin Alders blifve-Tjd/ som stoed paa Joerd tilbage/
 Forvexlet lykkelig/ och Glædskab har til jd.
 48 Ach! at vi maatte snart/ til hannem komme djd.
 A. Bording.

75.

[182]

[Den Høj-ædle og Velbaarne, og nu Høj-Salige
 Fr. Elisabeth Høg Frieherrinde af Holk,
 Til Højprislig Ære-Minde.]

- [40] Kand da Naturen af sit rige skjød ey gifve
 Saa dyrebar en ting som kand forskaanet blifve
 For Tidsens bidske rust hvis skarpe morder tand
 4 af ødeleggelse ret aldrig mættes kand.
 Ach ney! det er den dom der sig til alt det strekker
 Som Himlens høye tag och hvelning ofvertækker
 Ja self och Himlen ey kand pukke der imod
 8 Den Jo for Tiden skal omsider holde food.